

सप्तमः पाठः

प्राचीन-काले आभारतं आबालवृद्धं च प्रसृता आसीत् संस्कृतवाणी । अनन्तरं चिरकालं यावद् उत्तरोत्तरं घटमाना इयं क्षीणा जाता । अद्यत्वे पुनरियं किञ्चिद् वर्धमाना दृश्यते । पुरा कदाचिदिह भारते अजस्रं प्रवहन्ती इयं संस्कृतगङ्गा पुनरपि लोकहिताय देवलोकाद् अवतारणीया इति धिया नैके भगीरथाः प्रयत्नवन्तः सन्ति । तेन च चतुर्दिक्षु संस्कृतजगति किञ्चित् स्पन्दनं स्फुरणं वा अवलोक्यते । संस्कृतानुकूलस्य वातावरणस्य निर्माणमारब्धम् । बहुकालादनन्तरं विद्यालयेषु अधीयानाः लघवः बालकाः अपि तत्र तत्र संस्कृतेन सम्भाषणं कुर्वन्तः दृश्यन्ते । बालानाम् आकर्षणाय संस्कृतगीतानि अपि एकः सरलः उपक्रमः । तेन संस्कृतभाषा-संस्कारोऽपि अनायासं जन्यते । विगतेषु केषुचिद् वर्षेषु नानाविधानि नवानि संस्कृतगीतानि रचितानि । पाठेऽस्मिन् अतीव सरलया भाषया सरलया च शैल्या संस्कृतगीतमेकं प्रस्तूयते । आयान्तु, पठन्तु, शृण्वन्तु, अभ्यस्यन्तु, गायन्तु च अतीव सरलं-तरलं-सरसं च गीतमिदम् ।

लोकहितं मम करणीयम्

(हिन्दोलरागः)

मनसा सततं स्मरणीयम्
वचसा सततं वदनीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥

न भोगभवने रमणीयम्
न च सुखशयने शयनीयम् ।
अहर्निशं जागरणीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥

न जातु दुःखं गणनीयम्
न च निजसौख्यं मननीयम् ।
कार्य - क्षेत्रे त्वरणीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥

(आदितालः)

॥ लोकहितं ॥

॥ मनसा ॥

॥ मनसा ॥

दुःखसागरे तरणीयम्
कष्टपर्वते चरणीयम्।
विपत्तिविपिने भ्रमणीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥ ॥ मनसा ॥

गहनारण्ये घनान्धकारे
बन्धुजना ये स्थिता गह्वरे।
तत्र मया सञ्चरणीयम्
लोकहितं मम करणीयम् ॥ ॥ मनसा ॥

-डॉ. श्रीधर भास्कर वर्णेकरः

शब्दार्थाः

मनसा- हृदयेन, चित्तेन (मन के द्वारा)। सततम्- निरन्तरम्। स्मरणीयम्- स्मरणं कर्तव्यम्।
वचसा- वचनेन, वाण्या। वदनीयम्- वक्तव्यम्। लोकहितम्- लोकस्य हितम्, लोक-कल्याणम्।
करणीयम्- कर्तव्यम्, करण-योग्यम्। भोगभवने- भोगानाम् आवासे-निवासे, भौतिके संसारे। अहर्निशम्-
अहनि (दिने) च रात्रौ च, रात्रिन्दिवम्, अहोरात्रम्। जातु- कदाचित्, कदापि। कार्यक्षेत्रे- कर्मक्षेत्रे।
विपिने- वने। गहनारण्ये- गहने-गभीरे अरण्ये-वने। घनान्धकारे- निबिडान्धकारे। गह्वरे- गर्ते, कन्दरायाम्।

सन्धिविच्छेदः

गहनारण्ये- गहन+अरण्ये
घनान्धकारे- घन+अन्धकारे

अभ्यास-प्रश्नाः

वस्तुनिष्ठ-प्रश्नाः

- अस्माकं करणीयं किमस्ति —
(अ) निर्धनानां साहाय्यम् (आ) रोगिणां सेवा
(इ) ज्ञानस्य धनस्य च दानम् (ई) लोकहितम् ()
- अस्माभिः कुत्र न शयनीयम् —
(अ) सुखशय्यायाम् (आ) शरशय्यायाम्
(इ) परशय्यायाम् (ई) तृणशय्यायाम् ()
- लोकहिताय कदा जागरणीयम् —
(अ) दिने (आ) रात्रौ
(इ) अहर्निशम् (ई) अन्येषु सुप्तेषु जागरणीयम् ()

४. कुत्र तरणीयम् —

- (अ) दुःखसागरे (आ) दुस्तरसागरे
(इ) सुखसागरे (ई) गंगासागरे ()
५. अस्मिन् गीते आहत्य कति अनीयर्-प्रत्ययान्तानि (स्मरणीयम् इत्यादीनि) पदानि प्रयुक्तानि-
(अ) दश (आ) पञ्चदश
(इ) षोडश (ई) सप्तदश ()

लघूत्तरात्मक-प्रश्नाः

१. त्वरणीयम् तरणीयम् च इत्यनयोः द्वयोः कः अर्थभेदः ?
२. अस्माभिः कुत्र सञ्चरणीयम् ?
३. अधोलिखित-पदानां पर्यायपदं पाठाद् अन्विष्य लिखन्तु —

१. जनकल्याणम्
२. वाण्या
३. चलनीयम्
४. बान्धवाः
५. तमसि

४. स्थूलपदमाधृत्य प्रश्न-निर्माणं कुर्वन्तु —

१. अहर्निशं जागरणीयम् ।
२. न जातु दुःखं गणनीयम् ।
३. न भोगभवने रमणीयम् ।
४. मनसा सततं स्मरणीयम् ।

५. अधोलिखित-पदेषु मूलधातुं प्रत्ययं च पृथक् कृत्वा लिखन्तु —

पदम्	धातुः	+	प्रत्ययः
१. स्मरणीयम्	+
२. करणीयम्	+
३. रमणीयम्	+
४. जागरणीयम्	+

६. संस्कृतेन वाक्य-निर्माणं (अधोदत्त-पदानि प्रयुज्य) कुर्वन्तु-

१. अहर्निशम्
२. तत्र
३. न जातु

निबन्धात्मक-प्रश्नाः

१. 'गहनारण्ये.....करणीयम्' इत्यस्य श्लोकस्य हिन्दा अनुवादः करणीयः ।

उत्तरमाला

वस्तुनिष्ठ-प्रश्नाः

१. (ई) २. (अ) ३. (इ) ४. (अ) ५. (ई)

परियोजना-कार्यम्

१. संस्कृत-गीतानां कामपि ध्वनिमुद्रिकां सान्द्रमुद्रिकां वा स्वीकृत्य, अन्तर्जाल-साहाय्यं वा स्वीकृत्य, कस्यचिद् संस्कृत-गायकस्य वा सविधे गत्वा कानिचन गीतानि अभ्यस्य कक्षायां शिक्षकस्य पुरतः प्रस्तोतव्यानि ।
२. अस्मिन् गीते 'स्मरणीयम्' इत्यादीनि सप्तदश अनीयर्-प्रत्ययान्तानि पदानि प्रयुक्तानि, तदतिरिच्य नवानि कानिचन दश तादृशानि पदानि प्रयुज्य वाक्य-निर्माणं क्रियताम् । उदाहरणम् -
'अस्माभिः प्रतिदिनं पठनीयम् ।'

(अवधेयम् : अस्मिन्नेव पुस्तके अग्रे व्याकरण-भागे अनीयर्-प्रत्यय-विषयकं विवरणं पठनीयम्)

